

HARLEQUIN[®]

Kingitused

Melanie Milburne

KEELATUD AHVATLUS

Originaali tiitel:
Melanie Milburne
Tycoon's Forbidden Cinderella
2018

Kõik õigused käesolevale väljaandele, kaasa arvatud õigused kogu raamatu või selle üksiku osa kopeerimisele ja levitamisele ükskõik millisel viisil, kuuluvad Harlequin Books S.A.-le. See raamat on välja antud kokkuleppel Harlequin Books S.A.-ga.

Kaanekujundus koos fotodega pärineb Harlequin Books S.A.-lt ja kõik selle levitamise õigused on seadusega kaitstud.

See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud, paigad ja sündmused on kas autori kujutluse vili või väljamõeldis. Mis tahes sarnasus tegelike elus või surnud isikute, äriettevõtete, sündmuste või paikadega on täiesti juhuslik.

Tõlkinud Leelo Kaskmann
Toimetanud Jana Kuremägi
Korrektuuri lugenud Inna Viires

© 2018 by Melanie Milburne
© Tõlge eesti keelde ja eestikeelne väljaanne. Kirjastus ERSEN,
2019.

Sellel raamatul olevad kaubamärgid kuuluvad firmale Harlequin Enterprises Limited või selle tütarfirmadele ja teised firmad kasutavad neid litsentsi alusel.

D02356719
ISBN 978-9949-82-366-6

Kõik kirjastuse ERSEN raamatud ja e-raamatud on saadaval
veebipoest www.ersen.ee

Kallile sõbrale Julie Greenwoodile. Me oleme seitsmendast klaasist alates sõbrad olnud ja ma ei suuda ette kujutada, milline oleks mu elu, kui ma poleks sind kohanud. Mul on nii palju toredaid mälestusi meist ratsutamas ja mu vanemate talus mooruspuu all istumas, sõrmed ja suud marjamahlast punased. Sa oled eriline. Armastan sind alati.

Esimene peatükk

Audrey silmitses ema saadetud pulmakutset, otseku oleks see prussakas ta hommikuse teetassi ja röstsaiataldriku juures. „Ma teeks ükskõik mida, et sellest pulmast pääseda, ja ma mõtlen tõepoolest *ükskõik* mida.“

Rosie, tema korterikaaslane, lipsas toolile ta vastas ja näppas taldrikult röstsaiat ning hakkas mugima. „Kolmas kord pruutneitsi, mis? Kui see on su tahtmine.“

Audrey ohkas. „Oh jah, kolm korda pruutneitsiks olla on juba iseenesest hull, aga need on mu ema abielud ja kõik Harlan Foxiga. Arvasin, et ta on nüüdseks oma õppetunnid kätte saanud.“

„See teeb vist tõesti olukorra pisut keeruliseks...“ Rosie kõverdas huuli *hea-et-sina-mitte-mina* kombel.

„Ei tea, miks ema ei ole mineviku kahest eksimusest õppust võtnud.“ Audrey segas teed, kuni tassis moodustus keeris, mis sarnanes ta kõhus toimuvaga. „Kes abiellub *kolm* korda ühe ja sama mehega? Ma ei suuda välja kannatada veel üht ema abielu. Ma ei talu veel üht ema lahutust. Need olid jubedad ja kohutavalt avalikud.“ Teelusikas kukkus kolksatades alustassile. „See ongi probleem, kui su vanemaks on seebiooperistaar. Kõik nende tegemised on avalikkuse tähelepanu all. Kõik. Olgu head või halvad või lihtsalt piinlikud, kõik laiutavad klatšiajakirjade lehekülgedel ja internetis miljonitele lugeda.“

„Njah, ma jagasin selle ära pärast artiklit su ema suhtest noore teleoperaatoriga võtete ajal,“ tähendas Rosie. „Hämmastav, et tal on kahekümne viie aastane tütar ja ometi suudab ta mehi ligi tõmmata nagu meepott kärbseid.“

„Nojah, mis veelgi hullem, Harlan Fox on isegi kuulsam kui ema.“ Audrey kortsutas kulme ning lükkas teetassi eemale, justkui oleks see teda hingepõhjani solvanud. „Mida ta ometi selles hevibändi vananevas rokkstaaris näeb?“

„Võib-olla on see sellepärast, et Harlan ja ta bändikaaslased valmistuvad parajasti uuele tuurile minema?“ Tõenäoliselt oli Rosie ahnelt klatsilehekülgi lugenud.

Audrey pööritas silmi. „Valmistumine on takerdunud asjaolu tõttu, et kaks bändiliiget on veel narkootikumide ja alkoholi võõrutusravil.“

Rosie limpsis vaarikamoositilga sõrmelt ja küsis: „Kas Harlani seksikas poeg Lucien on jälle peiu-poiss?“

Audrey hüppas laua tagant, otsekui oleks tool ta istumise all äkki plahvatanud. Piisas pelgast Lucien Foxi nime mainimisest, et panna teda hambaid kiristama, kuni purihambad andsid alla ja palusid halastust. Ta kahmas teetassi laualt ning valas selle sisu kraanikaussi, soovides, et saaks selle visata Lucieni võimatult ilusasse näkku. „Jah.“ Ta sülitas vastuse sidruniseem- nena suust.

„Naljakas, miks teie kaks kunagi omavahel läbi ei saanud,“ tähendas Rosie. „Minu meelest on teil palju ühist. Olete mõlemad elanud kuulsa vanema varjus. Ja

olete aeg-ajalt olnud kasuvend ja -õde, viimased... kui kaua juba?“

Audrey pöördus kraanikausi juurest ja haaras tugevasti tooliseljast. „Kuus aastat. Aga seda ei juhtu enam. Mitte mingil juhul. Pulmi *ei* tule.“

Rosie kulmud kerkisid, kuni puudutasid tukka. „Mida? Kas sa arvad, et suudad veenda neid meelt muutma?“

Audrey vabastas tooliselja surmahaardest ja võttis laualt telefoni ning kontrollis sõnumeid. Ema ei olnud ikka veel vastanud. Pagan võtaks. „Ma kavatsen ema ja Harlani üles otsida ja neile korraliku peapesu teha. Võtan kasutusele isegi ähvardused, kui vaja. Ma pean nende abielu takistama. Ma *pean*.“

Rosie kortsutas kulme. „Otsid nad üles? Miks? Kas nad on peitu pugenud või mis?“

„Nad on oma telefoni välja lülitanud. Nende pressiesindajatel ilmselt pole aimugi, kuhu nad on läinud.“

„Aga sinul on?“

Audrey trummeldas sõrmedega telefoni tagakülge. „Ei, aga ma aiman, ja ma hakkan sealt pihta.“

„Kas sa oled Lucienilt küsinud, kus nad tema arvates võivad olla, või sa pärast viimast lahutust ikka veel ei räägi temaga? Mitu aastat tagasi see nüüd oligi?“ päris Rosie.

„Kolm,“ vastas Audrey. „Viimased kuus aastat on mu ema ja Harlan läinud kokku, abiellunud ja läinud siis vihaselt lahku, millest pasundasid kõik maailma ajalehed. Mul on sellest kõrini. Ma ei lase sellel enam

juhtuda. Nad võivad koos elada, kui tahavad, aga järjekordne abielu on välistatud. VÄLISTATUD.“

Rosie väänas suud, nagu uuriks mõnd vangis peetavat ebatavalist olendit. „Oho. Pulmad on sulle tõesti vastumeelt. Kas sina ei tahagi ükskord mehele minna?“

„Ei. Ei taha.“ Audrey teadis, et ta vastus kõlas, nagu ta oleks paindumatu vanatüdruk üheksateistkümnenda sajandi romaanist, aga ta ei hoolinud sellest. Ta vihkas pulmi. Vihkas suure algustähega. Valget kleiti nähes oleks ta tahtnud oksendada. Võib-olla ei vihkaks ta pulmi nii väga, kui teda poleks veetud nii paljudesse ema pulmadesse. Enne Harlan Foxi oli Sibella Merringtonil olnud kolm abikaasat ja ükski neist ei olnud Audrey isa. Audrey ei teadnud, kes ta isa on, ja tõenäoliselt ei teadnud seda ka ema, ehkki Sibella oli kahandanud arvu kolme meheni.

Mis teema on emal number kolmega?

„Sa ei vastanud mu küsimusele,“ ütles Rosie. „Kas sa räägid Lucieniga jälle või ei?“

„Ei.“

„Võib-olla peaksid sa meelt muutma,“ sõnas Rosie. „Iial ei või teada, ta võib osutada liitlaseks missioonil takistada ta isa abiellumist sinu emaga.“

Audrey turtsatas. „Sel päeval, kui ma räägin selle ülbe, upsaka jobuga, saab põrgust jäävabrik.“

„Miks sa teda nii hirmsasti vihkad? Mida ta sulle teinud on?“

Audrey pöördus ja kahmas ukse tagant konksu otsast mantli, pani selga, tõmbas juuksed krae vahelt

välja. Ta pöördus näoga korterikaaslase poole. „Ma ei taha sellest rääkida. Ma lihtsalt vihkan teda, muud midagi.“

Rosie kulmud kerkisid taas raketina ja ta kummardas toolil ettepoole, silmis säramas uudishimu. „Kas ta ajas sulle ligi?“

Audrey põsed löid äkki nii kuumama, et ta oleks võinud nendel paar röstsaia küpsetada.

Mitte mingil juhul ei tunnista ta üles, et tegelikult oli *tema* see, kes ajas ligi ja keda tõrjuti.

Tõrjuti alandavalt, pünnikkust tekitavalt, isiksust maha tegevalt.

Mitte üks, vaid kaks korda. Korra siis, kui ta oli kaheksateistkümnenaastane, ning kahekümne ühe aastaselt jälle, mõlemal korral Audrey ema ja Lucieni isa pulmas. Veel üks hea põhjus, miks takistada seda abielu jälle aset leidmast.

Ei mingeid pulmapidusid enam.

Ei mingit šampanjat.

Ei mingit saamatut flirti Lucien Foxiga.

Oh jumal, miks, miks, *miks* oli ta püüdnud meest suudelda? Ta oli mõelnud tonksata meest põsele, et näidata, kui elukogenult ja ükskõikselt ta suhtub nende vanemate abiellumisse. Ent imelikul kombel oli ta pead pööranud. Aga võib-olla hoopis mees huuli liigutanud. Vahet pole, kes oli seda teinud. Nende suud oleksid äärepealt kokku puutunud. Ühegi mehe suu polnud olnud tema suule lähemal.

Kuid mees oli järsult tagasi tõmbunud, otsekui oleks Audrey huultel olnud mürk.